

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Aleše Sabola ve věci

žalobce: **Ing. J. V.,**
bytem XXX

proti
žalovanému: **Náměstek ministra vnitra pro státní službu**
sídlem Jindřišská 34, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2020, č. j. MV-36278-6/OSK-2020

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí státní tajemnice v Ministerstvu pro místní rozvoj (dále jen „**správní orgán I. stupně**“, nebo „**služební orgán**“) ze dne 10. 6. 2020, č. j. 19929/2020-94 (dále jen „**prvostupňové**“

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

rozhodnutí) o převedení žalobce na jiné služební místo podle § 61 odst. 1 písm. c) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o státní službě**“).

II. Napadené rozhodnutí žalovaného

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zrekapituloval, že žalobce byl přijat dne 15. 10. 2015 do služebního poměru a zařazen na služební místo č. MMR_689 v personálním informačním systému, v oboru služby 1. Finance, se služebním označením ministerský rada a služebním působištěm v Praze. Usnesením vlády č. 811 ze dne 18. 11. 2019 byla s účinností od 1. 1. 2020 schválena systematizace služebních a pracovních míst. V návaznosti na systematizaci byl Ministerstvem pro místní rozvoj vydán služební předpis č. 17/2019 ze dne 25. 11. 2019, jímž bylo s účinností od 1. 1. 2020 zrušeno oddělení kontroly resortních organizací, tedy oddělení, ve kterém byl žalobce zařazen.
3. Dne 18. 12. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. 57044/2019-94, kterým žalobce převedl podle § 61 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě na služební místo ve 13. platové třídě, č. MMR_1118 s nástupem do služby 2. 1. 2020. Na základě odvolání žalobce bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a vráceno k novému projednání, neboť správní orgán I. stupně nedostatečně posoudil vhodnost služebního místa s ohledem na činnosti, které žalobce vykonával na dosavadním služebním místě.
4. V rámci nového projednání správní orgán I. stupně oznámením ze dne 21. 4. 2020 zahájil správní řízení ve věci vydání rozhodnutí o převedení na jiné služební místo a současně vyzval žalobce, aby se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 10. 6. 2020 byl žalobce převeden na služební místo č. MMR_694 v personálním informačním systému, v oddělení veřejnosprávních kontrol, v odboru kontrolních činností v Ministerstvu pro místní rozvoj. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal, že původní rozhodnutí správního orgánu I. stupně o převedení žalobce na služební místo č. MMR_1118 bylo zrušeno, a proto by mělo být nejprve toto řízení ukončeno a teprve následně mohlo být zahájeno nové řízení o převedení na služební místo č. MMR_694. V řízení navíc nebyly dle žalobce obstarány dokumenty pro posouzení jeho zdravotní způsobilosti k výkonu služby na novém služebním místě. S ohledem na personální vztahy není pro žalobce služební místo vhodné.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že přestože dle zákona o státní službě není předběžný souhlas zaměstnance s převedením povinný, je třeba náležitě posoudit vhodnost konkrétního služebního místa ve vztahu k osobě státního zaměstnance. Vhodnost musí být posouzena individuálně na základě různých kritérií, jako je posouzení zdravotního hlediska, požadovaného vzdělání a kvalifikace, schopností státního zaměstnance a jeho dosavadních zkušeností. Správní orgán tak musí hledat služební místo, které je vhodné, na druhou stranu dle žalovaného neexistuje právní nárok na převedení na služební místo, které zaměstnanec subjektivně vnímá jako nejvhodnější. Služební místo, na které byl žalobce převeden, vykazuje téměř úplnou shodu v náplni a rozsahu činností, které žalobce doposud vykonával. Prvostupňové rozhodnutí shledal žalovaný jako věcně správné a vydané v souladu s právními předpisy.
6. K odvolacím námitkám žalobce žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně vedl pouze jedno správní řízení, bez ohledu na to, že v rámci nového projednání věci po zrušení původního rozhodnutí o převedení došlo ke změně služebního místa, na které byl žalobce převeden. Přestože se správní orgán I. stupně dopustil pochybení, když oznamoval žalobci zahájení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

řízení o jeho převedení na jiné služební místo dne 21. 4. 2020, jednalo se pouze o nadbytečný úkon, který nevedl k újmě na právech žalobce.

7. Žalovaný dále uvedl, že správní orgán I. stupně neakceptoval návrhy žalobce na doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí, uvedl ale důvody, pro které k doplnění podkladů nepřistoupil. Přehled všech volných služebních míst by byl dle žalovaného nadbytečný, neboť by obsahoval i místa, na které by nebylo možné žalobce převést. Přehled vhodných služebních míst ve 13. platové třídě ke dni 4. 5. 2020 tak byl dostatečný.
8. Co se týče námitky žalobce, dle níž chybí v podkladech rozhodnutí o zdravotní způsobilosti k výkonu služby na novém služebním místě, žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně vycházel z lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k výkonu služby ze dne 6. 12. 2018, dle něž je žalobce způsobilý vykonávat činnost v 1. kategorii prací (žádné rizikové faktory). Služební místo, na které byl žalobce převeden, je ve stejné kategorii prací. Kromě toho má zaměstnanec splňovat předpoklady pro výkon služby po celou její dobu. Dle žalovaného žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na jejichž základě by správní orgán I. stupně měl pochybnosti o jeho zdravotní způsobilosti k výkonu služby a jež by tak zavdaly důvod pro jeho vyslání na mimořádnou pracovní lékařskou prohlídku.
9. V poslední řadě žalovaný uvedl, že i po 8. 4. 2020, kdy bylo žalobci doručeno rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 18. 12. 2019, byly žalobci přidělovány služební úkoly. Za tuto skutečnost je dle žalovaného částečně odpovědný i žalobce, neboť v odůvodnění rozhodnutí bylo výslovně uvedeno, že po právní moci rozhodnutí nebude žalobce převeden, ale bude na něho třeba nahlížet jako na státního zaměstnance, u něhož existují překážky na straně služebního orgánu.

III. Žaloba

10. Žalobce v podané žalobě namítal, že pokud bylo v rámci prvního řízení rozhodnuto o převedení žalobce na konkrétní služební místo a následně mu bylo sděleno zahájení správního řízení o převedení ze dne 21. 4. 2020, bylo zřejmé, že v danou chvíli byla vůči žalobci vedena dvě řízení o převedení, tj. jedno nedokončené o převedení na služební místo č. MMR_1118 a druhé nově zahájené řízení o převedení na služební místo, které v době zahájení řízení nebylo žalobci ještě známé. Argumentaci žalovaného o nadbytečném úkonu nepovažuje žalobce za správnou.
11. Žalobce dále namítal absenci podkladů osvědčující jeho zdravotní způsobilost pro výkon služby na služebním místě č. MMR_694. Žalobce uvedl, že se v průběhu roku 2020 jeho zdravotní stav zhoršil a oprávněně očekával, že jeho zdravotní způsobilost bude pro účely jeho převedení zkoumána. Pokud by zkoumána byla, bylo by zjištěno, že mu jeho zdravotní problémy komplikují pohyb, přičemž výkon služby, na které byl převeden napadeným rozhodnutím, je spojen s pravidelnými pěšími cestami po schodišti dvě patra nahoru, kde je umístěna společná tiskárna a kopírka a zpět dolů, a to minimálně desetkrát každý den. Posuzování zdravotního stavu je dle žalobce úkolem pracovních lékařských služeb a nikoliv správního orgánu I. stupně. Žalobce tak odmítá názor, že byl správní orgán I. stupně oprávněn učinit úvahu, zda je státní zaměstnanec na základě posledního dosud platného lékařského posudku způsobilý vykonávat službu i na novém služebním místě. Dle žalobce představuje převedení na jiné služební místo změnu služebního poměru. Kdyby žalobce dál vykonával službu na původním služebním místě, které bylo k 31. 12. 2019 zrušeno, je možné a pravděpodobné, že by bylo nutné nechat jeho zdravotní způsobilost přezkoumat i v rámci výkonu služby na tomto původním služebním místě. Jestliže ale výkon služby na původním

služebním místě zanikl, nebyl důvod přezkoumávat jeho zdravotní způsobilost na tomto služebním místě. V případě převedení na jiné služební místo mělo dle žalobce dojít k přezkoumání zdravotní způsobilosti tak, aby výsledek pracovně lékařské prohlídky mohl být zohledněn pro nalezení vhodného služebního místa. Jestliže správní orgán I. stupně zdravotní způsobilost nezjišťoval, zatížil prvostupňové rozhodnutí vadou, která má vliv na jeho zákonnost.

12. Jelikož dle žalobce není nové služební místo vhodným služebním místem, navrhnul zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že ve věci převedení žalobce na jiné služební místo probíhalo pouze jedno správní řízení, bez ohledu na to, že v rámci nového projednání po zrušení původního

rozhodnutí o převedení došlo ke změně služebního místa, na které byl žalobce převeden. Přestože bylo oznámení o zahájení řízení ze dne 21. 4. 2020 nadbytečné, nedošlo jím k újmě na právech žalobce. Žalobce rovněž využil svého práva seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Smyslem řízení o převedení na služební místo je najít vhodné služební místo. Zrušení rozhodnutí o převedení na služební místo neznamená automaticky zastavení řízení o převedení státního zaměstnance na jiné služební místo.

14. Žalovaný dále uvedl, že námitku ohledně absence podkladů osvědčujících zdravotní stav vznesl žalobce ve správním řízení pouze z formálního hlediska. Teprve v podané žalobě tvrdí, že není pro výkon služby na novém služebním místě zdravotně způsobilý. Správní orgán I. stupně byl oprávněn vycházet z dosud platného lékařského posudku o zdravotní způsobilosti, jelikož žalobce neuvedl v řízení žádné skutečnosti, které by svědčily o opaku. V průběhu řízení nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by zavdaly důvod pro vyslání žalobce na mimořádnou pracovně lékařskou prohlídku. Pokud došlo ke změně a žalobce není schopen vykonávat službu, může využít institut dočasné neschopnosti k výkonu služby. Státní zaměstnanec je navíc povinen oznámit, pokud přestane splňovat podmínky k výkonu služby. Se změnou služebního místa nedošlo ani ke zvýšení rizikových faktorů na služebním místě. Žalovaný proto setrval na svém návrhu žalobu zamítnout.

V. Replika žalobce

15. V podané replice žalobce uvedl, že byl z oddělení kontroly převeden do oddělení rozpočtu (dle rozhodnutí, které bylo následně zrušeno) a na základě napadeného rozhodnutí byl převeden zpět do oddělení kontroly. Pochybnosti o jeho zdravotní způsobilosti se vztahují k jeho zpětnému převedení do oddělení kontroly. V oddělení rozpočtu např. žádné rizikové schody nejsou a výtahů je tam několik. Žalobce tedy očekával, že budou doplněny podklady týkající se jeho zdravotního stavu, což výslovně navrhnul. Správní orgán I. stupně ale jeho požadavek ignoroval. Žalobce má za to, že se služební orgán musí zabývat zdravotním stavem státního zaměstnance při každém převedení na jiné služební místo. Pokud státní zaměstnanec požaduje doplnění podkladů pro posouzení jeho zdravotní způsobilosti, je dle žalobce služební orgán povinen si zdravotní způsobilost státního zaměstnance ověřit novým pracovně lékařským posudkem. Žalobce není povinen sdělovat správnímu orgánu I. stupně podrobnosti o svém zdravotním stavu, o své diagnóze apod. Tyto informace má poskytovat závodnímu lékaři, který vydává pracovně lékařský posudek. Tvrzení žalobce, že žádá o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

doplnění podkladů k posouzení jeho zdravotní způsobilosti, bylo dle jeho názoru dostatečným podnětem pro služební orgán, aby vyslal žalobce na pracovně lékařskou prohlídku.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
17. Z podané žaloby vyplývá, že žalobce považuje napadené rozhodnutí, kterým byl v důsledku systematizace převeden na jiné služební místo, za nezákonné z několika důvodů. Soud považuje za potřebné podotknout, že žalobce nenapadl samotnou systematizaci a zrušení jeho původního služebního místa jakožto podkladového aktu pro převedení na jiné služební místo.
18. V první řadě žalobce namítal, že v jeho věci byla vedena dvě řízení o převedení. Jedno nedokončené o převedení na služební místo č. MMR_1118 (poté, co bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně

ze dne 18. 12. 2019 žalovaným zrušeno) a druhé řízení o převedení na následně vybrané služební místo č. MMR_694, které bylo zahájeno dne 21. 4. 2020 přípisem č. j. 22368/2020-94.

19. V případě posouzení této žalobní námitky vycházel soud z následující právní úpravy:
20. Podle § 159 odst. 1 písm. e) zákona o státní službě „(u)stanovení o řízení ve věcech služby se vztahují na rozhodování o změně služebního poměru.“
21. Podle § 160 zákona o státní službě „(n)estanoví-li zákon jinak, v řízení ve věcech služby se postupuje podle správního řádu.“
22. Podle § 165 zákona o státní službě „(v)ydání rozhodnutí může být prvním úkonem v řízení, s výjimkou rozhodnutí o kárné odpovědnosti nebo skončení služebního poměru.“
23. Rozhodnutí o převedení žalobce na jiné služební místo ze dne 18. 12. 2019, jímž byl žalobce převeden na služební místo č. MMR_1118, bylo vydáno v souladu s § 165 zákona o státní službě jako první úkon v řízení. V takovém případě bylo žalobci oznámeno vedení řízení o změně jeho služebního poměru, resp. o převedení na jiné služební místo tím, že mu bylo doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 18. 12. 2019. Následné zrušení rozhodnutí ze dne 18. 12. 2019 ale nevedlo ke stavu, kdy by se před správním orgánem I. stupně žádné řízení ve věci převedení žalobce na jiné služební místo nevedlo. I když bylo rozhodnutí ze dne 18. 12. 2019 žalovaným zrušeno, jeho účinky v zahájení řízení o převedení žalobce na jiné služební místo nadále trvaly (k tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 8. 2012, č. j. 30 A 15/2012 - 71, který se týkal uložení pořádkové pokuty, ale jeho závěry jsou přenositelné i na projednávanou věc). V takovém případě nebylo nutné, aby správní orgán I. stupně „opětovně“ žalobci oznámil zahájení řízení ve věci převedení na jiné služební místo. Na druhou stranu oznámení o zahájení řízení ze dne 21. 4. 2020 jistě neznamenalo zahájení jiného, tj. druhého řízení, které by bylo odlišné

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

od řízení o převedení žalobce na jiné služební místo – bylo vedeno pořád totéž řízení a předmětné oznámení lze proto v materiálním smyslu považovat za oznámení o pokračování v řízení.

24. Smyslem řízení o převedení státního zaměstnance na jiné služební místo je najít mu vhodné služební místo. Pokud tedy bylo rozhodnutí ze dne 18. 12. 2019 zrušeno z důvodu, že správní orgán I. stupně nedostatečně posoudil, zda nově vykonávané činnosti na služebním místě č. MMR_1118 korespondují s činnostmi, které žalobce vykonával na původním místě, není překvapivé, že po novém posouzení shledal správní orgán I. stupně jiné služební místo č. MMR_694 jako vhodnější. Současně nelze mít za to, že by oznámením o zahájení správního řízení ze dne 21. 4. 2020, které bylo s ohledem na výše uvedené učiněno v zásadě nadbytečně, vznikla žalobci újma na jeho právech. Žalobce byl současně vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, což následně i učinil. Vydání oznámení o zahájení správního řízení ve věci převedení na jiné služební místo poté, co bylo rozhodnutí ze dne 18. 12. 2019 zrušeno, tak není procesní vadou, tím méně vadou, která by vedla k nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
25. Soud proto neshledal žalobní námitku jako důvodnou.
26. Žalobce dále namítal, že v řízení o převedení na jiné služební místo mělo dojít k přezkoumání jeho zdravotní způsobilosti tak, aby mohl být výsledek pracovně lékařské prohlídky zohledněn pro nalezení vhodného služebního místa.
27. Podle § 25 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě *„(ž)adatel o přijetí do služebního poměru musí mít potřebnou zdravotní způsobilost.“*
28. Podle § 34 odst. 1 zákona o státní službě *„(p)ředpoklady uvedené v § 25 odst. 1 musí státní zaměstnanec splňovat po celou dobu výkonu služby; služebnímu úřadu je povinen bez zbytečného odkladu oznámit, že tyto předpoklady přestal splňovat.“*
29. Podle § 61 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě *„(s)tátní zaměstnanec se převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace.“*
30. Podle § 61 odst. 4 zákona o státní službě *„(p)ři převedení státního zaměstnance podle odstavce 2 se vedle zdravotních hledisek sleduje, aby služba byla pro něj vhodná též vzhledem k jeho kvalifikaci a schopnostem.“* Odstavec druhý se týká převádění státních zaměstnanců na jiné služební místo ze zdravotních důvodů. Pokud nemůže být státní zaměstnanec v případě uvedeném v § 61 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě převeden na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, je dle § 62 odst. 1 stejného zákona zařazen mimo výkon služby.
31. Podle § 43 odst. 2 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, v rozhodném znění (dále jen **„zákona č. 373/2011 Sb.“**), *„(p)ro účely posouzení dalšího trvání zdravotní způsobilosti lze lékařskou prohlídku posuzované osoby provést nejdříve 90 dnů před koncem platnosti dosavadního lékařského posudku, jehož časová platnost se nemění, pokud posuzující lékař nezjistí změnu zdravotního stavu vedoucí k vydání lékařského posudku se závěrem podle § 44 odst. 4 písm. a). Jde-li o pravidelně se opakující lékařské prohlídky, lhůty k jejich provedení stanovené prováděcím právním předpisem podle § 52 nebo 60 nebo jiným právním předpisem, a platnost lékařského posudku se provedením lékařské prohlídky podle věty první nemění, nezjistí-li posuzující lékař změnu zdravotního stavu vedoucí k vydání lékařského posudku se závěrem podle § 44 odst. 4 písm. a). Tím není dotčena možnost provedení lékařské*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

prohlídky při změně zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu nebo podezření na tyto změny.“

32. Podle § 11 vyhlášky č. 79/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách (dále jen „**vyhláška č. 79/2013 Sb.**“), se periodická prohlídka u zaměstnanců vykonávající práci v kategorii první provádí jednou za 6 let a u zaměstnanců starších 50 let jednou za 4 roky.
33. Podle § 12 odst. 1 vyhlášky č. 79/2013 Sb. pak platí, že mimořádná prohlídka se provádí za účelem zjištění zdravotního stavu posuzovaného zaměstnance v případě důvodného předpokladu, že došlo ke ztrátě nebo změně zdravotní způsobilosti k práci nebo pokud dojde ke zvýšení míry rizika již dříve zohledněného rizikového faktoru pracovních podmínek. Dle § 12 odst. 3 písm. a) stejné vyhlášky se mimořádná prohlídka dále provádí na základě žádosti předložené zaměstnavatelem z vlastního podnětu nebo podnětu zaměstnance.
34. Podle § 55 odst. 1 písm. e) zákona č. 373/2011 Sb. má zaměstnavatel povinnost odeslat zaměstnance na mimořádnou pracovně lékařskou prohlídku, pokud o to zaměstnanec požádal anebo pokud obdržel podnět ošetřujícího lékaře nebo poskytovatele pracovně lékařských služeb.
35. Metodický pokyn náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 2/2019, kterým se stanoví podrobnosti ke změnám služebního poměru (dále jen „**metodický pokyn**“) upravuje podrobnosti týkající se převedení státního zaměstnance na jiné služební místo. Dle čl. 62 metodického pokynu se při převedení státního zaměstnance musí vždy jednat o takové služební místo, které je pro státního zaměstnance vhodné, a to bez ohledu na skutečnost, že vhodnost služebního místa je zmiňována výslovně pouze při převedení ze zdravotních důvodů (§ 61 odst. 4 zákona o státní službě). Mezi kritéria vhodnosti služebního místa metodický pokyn v čl. 63 řadí zdravotní hledisko a zdravotní způsobilost, požadované vzdělání a kvalifikaci, obor služby, schopnosti státního zaměstnance a jeho dosavadní zkušenosti, resp. vykonávané správní činnosti, stejný nebo jiný služební úřad, služební působiště, resp. místo výkonu služby, zařazení do platové třídy, přístup státního zaměstnance k převedení, zájem na řádném výkonu služby.
36. Z uvedené právní úpravy vyplývá, že § 61 zákona o státní službě výslovně nestanoví povinnost správního orgánu posuzovat vhodnost služebního místa, na které má být státní zaměstnanec převeden, z jiných důvodů než zdravotních. Povinnost posoudit vhodnost nového služebního

místa ale vyplývá z § 62 odst. 1 zákona o státní službě. Vhodnost služebního místa lze posuzovat z mnoha různých hledisek, proto byl vydán metodický pokyn č. 2/2019 stanovící podrobnosti ke změnám služebního poměru, který slouží ke sjednocení správní praxe. Podle tohoto pokynu by proto měly správní orgány rozhodující o změnách služebního poměru postupovat, jelikož odchýlení se od něj by znamenalo, že správní orgán rozhodl v rozporu se zásadou zákazu libovůle a zásadou rovného zacházení (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2011, č. j. 1 Ao 2/2010 - 185, č. 2397/2011 Sb. NSS, nebo rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 2. 2017, č. j. 15 Ad 4/2016 - 65). Mezi kritéria vhodnosti služebního místa přitom patří i zdravotní způsobilost státního zaměstnance, která je zjišťována na základě pracovně lékařského posudku.

37. Zákon o státní službě ani metodický pokyn však v případě převádění zaměstnance v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace ovšem nestanoví povinnost vyžádat si nový pracovní lékařský posudek. Pokud tedy správní orgán I. stupně vycházel z lékařského posudku ke zdravotní způsobilosti žalobce vypracovaného na základě periodické prohlídky dne 6. 12. 2018, soud v tom neshledává žádné pochybení. Pro úplnost k tomu uvádí, že ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí dne 4. 5. 2020, přičemž mezi těmito podklady nebyl žádný podklad k posouzení jeho zdravotní způsobilosti. Následně dne 19. 5. 2020 zaslal žalobce správnímu orgánu I. stupně své vyjádření, v němž požadoval doplnění podkladů týkající se jeho zdravotní způsobilosti k výkonu služby na daném služebním místě. Správní orgán I. stupně proto následně jako podklad pro vydání rozhodnutí zahrnul lékařský posudek ke zdravotní způsobilosti žalobce ze dne 6. 12. 2018. Jakkoli zde správní orgán I. stupně pochybil, že žalobce opětovně s tímto nově zahrnutým podkladem neseznámil, žalobce tento posudek znal, mohl rozumně předpokládat, že bude využit a nic mu nebránilo poukazovat na případné změny ve zdravotním stavu (k tomu srov. i níže); toto pochybení správního orgánu ostatně žalobce ve své žalobě ani nenamítal.
38. V prvostupňovém rozhodnutí přitom správní orgán I. stupně uvedl, že dle zmíněného lékařského posudku je žalobce způsobilý vykonávat činnosti v prvním stupni zdravotní způsobilosti. Lékařský posudek byl vydán v době, kdy byl žalobce zařazen na služební místě ve 13. platové třídě v odboru kontroly, kde je zařazeno i systematizované služební místo, na které byl žalobce prvostupňovým rozhodnutím převeden. Soud dodává, že žalobce byl dle zmíněného posudku uznán způsobilým pro práci na služebním místě: ministerský rada, v režimu služby: 8 hodinová, jednosměnná, pracovní podmínky: administrativní práce, míra rizikových faktorů: 1 - žádné rizikové faktory.
39. Soud neopomněl, že podle zákona č. 373/2011 Sb. lze provést i mimořádnou pracovní lékařskou prohlídku v případě důvodného předpokladu, že došlo ke ztrátě nebo změně zdravotní způsobilosti k výkonu práce (služby), nebo na základě žádosti předložené zaměstnavatelem z vlastního podnětu nebo podnětu zaměstnance. Ze zákona č. 373/2011 Sb. ovšem nevyplývá, že by byla mimořádná lékařská prohlídka obligatorně předpokládána právě i v souvislosti s řízením o převedení na jiné služební místo. Pokud tedy platí, že lékařský posudek ze dne 6. 12. 2018 je dostatečným podkladem pro posouzení zdravotní způsobilosti žalobce, nebyl správní orgán I. stupně ani podle zákona č. 373/2011 Sb. povinen v rámci řízení o převedení na jiné služební místo vysílat žalobce na mimořádnou lékařskou prohlídku.
40. Dle soudu nadto správní orgán I. stupně neměl žádné pochybnosti o zdravotní způsobilosti žalobce, neboť žalobce byl převáděn na služební místo stejné kategorie, jako doposud vykonával (1. kategorie práce, tedy bez rizikových faktorů). Žalobce pracoval jako ministerský rada v oboru služby finance Ministerstva pro místní rozvoj v oddělení kontroly resortních organizací odboru kontroly a napadeným rozhodnutím byl převeden na oddělení veřejnosprávních kontrol, v odboru kontrolních činností v Ministerstvu pro místní rozvoj. V obojím případě se tedy jedná o administrativní práce. Nejednalo se o převedení žalobce na služební místo, které by bylo svým charakterem rizikovější. Žalobce rovněž ve správním řízení nenamítal, že by měl službu na novém služebním místě vykonávat v rozdílném režimu služby, nebo za jiných podmínek (kromě jím namítaných špatných mezilidských vztahů).

41. Žalobce navíc v průběhu správního řízení neuváděl žádné specifické okolnosti, pro něž by správní orgán I. stupně a žalovaný mohli mít za to, že se žalobcova zdravotní způsobilost změnila. Na zdravotní problémy žalobce upozornil až v podané žalobě, ale ani tato svá tvrzení nepodpořil žádným důkazem, např. lékařskou zprávou. Tvrzení žalobce se proto soudu jeví jako účelové. Kromě toho, umístění tiskárny nevede ke změně míry rizikovitosti práce. Soud opět zdůrazňuje, že ze zákona o státní službě ani zákona č. 373/2011 Sb. nevyplývá povinnost provádět pracovně lékařskou prohlídku automaticky při každém převedení na jiné služební (nebo pracovní) místo. Pokud sám služební orgán neměl žádné pochybnosti o ztrátě nebo změně zdravotní způsobilosti žalobce k výkonu služby, neměl důvod o mimořádnou pracovně lékařskou prohlídku požádat.
42. Ze správního spisu nadto ani neplyne, že by o mimořádnou lékařskou prohlídku výslovně požádal sám žalobce (dal k ní konkrétní podnět), neboť ve vyjádření k podkladům ze dne 10. 5. 2020 hovořil jen o doplnění podkladů ke zhodnocení jeho zdravotní způsobilosti, a v podaném odvolání uváděl pouze to, že *„tuto námitku služební orgán přešel konstatováním, že má zdravotní způsobilost k výkonu služby na služebním místě č. MMR-694 má vyplývat z posudku o zdravotní způsobilosti k výkonu služby z 6. 12. 2018, dle kterého jsem způsobilý vykonávat službu na služebním místě č. MMR_689. Domnívám se, že převedení na jiné služební místo je natolik zásadní změnou služebního poměru, že je třeba posoudit zdravotní způsobilost státního zaměstnance vždy [...]“*. Žádosti o doplnění podkladů ke zdravotní způsobilosti učinil správní orgán I. stupně za dost zahrnutím lékařského posudku ze dne 6. 12. 2018 mezi podklady rozhodnutí, neboť z něho byla zdravotní způsobilost žalobce k výkonu práce na daném služebním místě zřejmá (viz shora). Předmětné tvrzení v odvolání pak bylo právní námitkou – vyjádřením právního názoru žalobce na význam převedení na jiné služební místo –, nikoli explicitní žádostí o mimořádnou lékařskou prohlídku (žalobce ostatně v průběhu správního řízení ani v obecné rovině neindikoval zhoršení svého zdravotního stavu). Žalobce navíc neuvedl, z jakého důvodu považuje lékařský posudek ze dne 6. 12. 2018 za nedostatečný a pro převedení na jiné služební místo nepoužitelný, pouze po celou dobu řízení trval na tom, že při převedení na jiné místo je nutné posoudit zdravotní stav vždy (což soud ze shora předestřených důvodů reprobval). Jak nadto plyne z § 34 odst. 1 zákona o státní službě, je to právě žalobce, který je povinen služebnímu orgánu oznámit, pokud přestane splňovat předpoklady výkonu služby, tedy i zdravotní způsobilost.
43. Kromě toho, pokud se žalobce domnívá, že došlo ke změně nebo ztrátě jeho zdravotní způsobilosti, která mu znemožňuje výkon služby na služebním místě, na nějž byl napadeným rozhodnutím převeden, může navštívit svého ošetřujícího lékaře, který má v případě změny nebo ztráty zdravotní způsobilosti povinnost tuto skutečnost oznámit poskytovateli příslušnému k vydání lékařského posudku (§ 45 odst. 2 zákona č. 373/2011 Sb.). Žalobce může případně svého „zaměstnavatele“ výslovně požádat o mimořádnou lékařskou prohlídku.
44. Soud je proto přesvědčen, že vhodnost nového služebního místa byla s ohledem na zdravotní způsobilost žalobce dostatečně posouzena. V projednávané věci byl dostatečným podkladem lékařský posudek o zdravotní způsobilosti žalobce ze dne 6. 12. 2018. Žalobce přitom nenamítal, že by služební místo č. MMR_694, na nějž byl převeden, bylo nevhodné z jiných důvodů, než jím namítaného neposouzení zdravotní způsobilosti. Zmíněnou námitku soud proto neshledal jako důvodnou.

VII. Závěr a náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

45. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
46. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. října 2021

Mgr. Martin Lachmann v.r.
předseda senátu